

Kedves Alex!

Ma irodalom órán Csokonai Vitéz Mihály: Zsugori uram című versét vettük. A mű egy kapzsi embert ábrázol, aki a fogához veri a garast. A költemény elemzése közben egyre jobban ráismertem az utca végén lakó idős hölgyre.

Amint valami elromlott a háztartásában, siránkozott, sajnált a javításra pénzt kiadni. A háza ócska és régi volt, mert a felújítására sem akart költeni. Keveset evett, hogy az élelemre se legyen sok kiadása. Ha pár száz forinttal ugrott meg a költségvetése a tervezetthez képest, valósággal gyászolt.

A pénzéből akár két takaros házat is vehetett volna, de nem. Máskor az bosszantotta, hogy nem tudott mit eladni. Míg a legtöbb gazdag partikkal, szórakozással, ő a pénzével kettesben töltötte estéit.

Talán azt is sajnálja, hogy ingyen írok róla!

Egykor jó és kedves ember volt, de lelkiileg szegény az, aki csak a pénz felhalmozásában leli a boldogságát. Mégis sajnálom, mert egyedül, magányosan tengeti napjait.

Alex, Te ismersz ilyen embert?

Üdvözöl barátod, Álmos

Major Álmos 7.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola